

نه و هی بینیم به پتر له و فیلمه ترسناکانه ده چوو ۴ خه وی چه ندین شه وی هه رکه سیکی شارستان و مروف دوست ده زانیتیت، بینجگه له و هیزه که له و ده چوو له نه ستیره یه کی دیکه وه هاتبیت و به ته نها له و فیلمه ترسناکانه دا ده یانیبینن که پشت به خه یالیکی کوشند و ویرانکه ره و ده به ستیت که پتر له شه ای نیوان نه ستیره کاندا روو ده دن، نه مویست بتلیم «خه یالی رانستی» چونکه ۵ تا نه و چه نگانه ای نیوان بوونه و ره سه یره کانی سه رنه ستیره کان به و نیازه هیرش ده که ن سه ر یه که ده یانه ویت هونه رو توانو هیزه شاراوه کانی یه کدی بناسن و بگویزنه و یه بین، به واتا داگیرکردیکه له پینتاو بردنی خیره خوشی و داهنیانه کانی سه رنه ستیره یه لک و گواستته وه یه بوسه رنه ستیره یه کی دیکه. گه رچی نه و جوره فیلمانه له «هقیویود» دا به رهه م ده هینزین به ده رنیمه له روحی پا له زه بروزه نگ و ویرانکردن که پتر فیلم گه لیکن که پتر وروزاند و تیرکردنی نه و روحه شه اینگیزه یه که ده کرتی له مرقدا خه و تبیت

هه رله به رده می ده روازه ای «که نالی نالیا» و به رله چوونه ژووره و بق ستوذیوکه ی ژماره يه لک هج و کوای چاو به فرمیسکم بینی که دلی یه کدیانی ده دایه و به لام له کریان ژیر نه ده بونه و شکسته باز و کوستکه و تنو، له ژووره و ش پتر له سه دوونه و هند کارمه ندی لام بینی که و هک کومه لیک هه خلوقاتی پرسه دار گیژو و یئزو غه مبار و گرینزک به ناو یه کدیدا ده خولانه وه و ساتنه یان له دارو په ردودی به سه ر یه کدی داماوی ستوذیوکه ده کرد که لیس و دووکه ل و ته نیمک دار و دیوار و بنمیچه که یه ره ش کردیوو، هیچ بیووه له رزه یه لک ناثوانیت و ویرانی بکات، به هه ر چوارده وری خویاندا ناویان له و هه موو نامیزو ده زکایاته ده دایه و هه یان شکا بون یان سووتابون، ویرانکرنی دوابه رهه می ته گنه لوزیاری نه م سه رده مه که وتبوبه به ررق و کینه ی کنیویانه ی روحیکی چه نگلپه رست.

به پشتیبانه سنت به گیانه و هیچ قایلی نداشت. ریبیه له سه رزمانی پاسه وانه کان و کارمه نده کانی نه و که ناله تازه دامه زراوه، که هه ندیکان له به رگیان قورگیان ده گیراو بوقایان زه حمهت ببو رو سمی نه و روحه به ریبیه بخه نه پیش چاوان، هه قایله تی ره شی کومه آنیک چه کداری ریکوش و ده مامکدار به خویان و چه کی تازه هاتوو له فابریقه کانه وه، به خویان و ده سنتکیشه وه وه لک نه وه بوق نه شته رگه ریبیه کی جه هه ننه می و قه پسه ری هاتین، کریبیه که وه ک خانه به کی زوقل له چه سته کی پاکی نه و شاره هه آنقوپیت، گریانی شیرپه نجه ناسا، سووک و ناسان له ییوه شه وی 19 / شوباتی نه مسالدا، که س نه زانم، بیباشه وه، بین شه رم کردن له و دوو پاسه وانه که گوایه پیشمه رگه ی دنیرین بوون، به ستراؤنه ته وه و دارکاری کراون و یه کنیکان برینه که ی کوشندیه، رامبیو ناسا به ده یه ها نامیر و ده زگانیان به رگوله دادوه و به شنکی گه وره ی ستوقدیوکه سه ریاکی سوتاوه، گومانی که وره له وه دایه که نه وه ج هزیزکه نه و نده نازاردو بیناکه له ناو جه رگه ی «گوندی نه لمانی» بیت به خودای نه و کاولکاریه؟! له شوئینکا که چوارده وری به پوچلیس و سه ریاز و پاسوالی ده وله تی و جیزینی ته نزاوه و چه دنین مائی هنیمنی سه درانی نه و ملاته له وینده رین. نه وانه له کوینه هاتبیون و پاش نه و هه موو ناکبران و سو وتندن و خه راباته بوق کوی چوون؟ به گهه اینه وه بوق هه قایله تی کارمه ندان، هه ره مه موهو چه کداره کان که گوایه په نجا ده بعون، له ژیر تاریکی شه ودا هاتعون و سه لانه سه لانه به پیاده بش دوابی نه و سه پرانه خویناویبه گهه اونه ته وه مؤلگه کاتینان، جن پوستاله کاتینان به سه ر شوینه کانه وه جیمانون، له ته ک رتچکه خوینیک که رزووه و به رازاییه که ی پشت ده زگاکه کیشاوه. نن خو ناکریت کلاؤی سه خره چن» یان له سه ر نایبت که واپکات که س نه و هنیزه زه با لاحه نه بینیت تا دوا فیشه که ده ته قینن و دوا وایه ر ده سو وتنین.

ستودیویکه به و همه مهو وایه رو که بیل و تاو تقاضه و که رایه له کاتی به ناو یه کدیدا چوبوون، وه ک ته ونیکی گه ورقنه ی جالجانوکه وه ها تیکچار او و تیکچوویو که پتر وه ک ده عبایه کی زده به لاح ده بنواند که هه ناوی هاتبته ده ر.

نه و زور غه مهينه کوانيه و هيزه ره ش و ده سوه شينه له خومان. ناخه له کويندا فيرى نه م و انه اخپورکردن بوسن و کي ماهموستيان بوبينت؟ ناخه به و هه موو ره فته و فيشه کدان و تاو تقاق و چه کي تازه و هه سره بکن و کام ده زگابن. کام مآل و کولان و مزگه وت و مه کنه ب و حيزب و سره ربارخانه و سزاخانه يه لک؟
نه وزه ده احکمه ته سوااکه مانن يان حيزبه شوائشگياه کان يان خيله خونیخوره کان؟! يان نه و هه تا هيزنیکه له مرد ريخه و هه هاتون...!

گومانه کان ده يدركتين که ده ستينيکي په خشى نه م که ناله ناوه خت و هه له بوبه که زاتي کردووه ماجه راي خوپيشنداهه کان بین که لئک و گوئي بایين په خش بکات، به ونيازه ي نه رکي که ناله راگه ياندنه کان گواستنه و هي زانياريبيه کانه به بين ماکياج و رتووش و شاردنه و هي یاگه يه ک.

رژماره یه ک له وانه ی خه مخورو دلسوزی میداییان نازادیش، خوزگه یان ده خواست که به رپرسانی نه م که روزگاره شیواوه دا زیره کترو به سه لیقه تر بوناییه، گه مه یه کی وا قورس له باقیه دا باجه که خوینی سه ره. گومانیکه وره تر له نیو چوانی نه م رووداوه، به خوینده واره وه، پایبوو له مقوی مقوی نه وه که م کاره ساته شه ای نیوان پزنسمانه کانه که هه ر جاره و به جزرینک ره نگده داته وه، کتبه رکن و ملماتن و فورغ کردنی هه ره مو شتیکه له ناو چنگی چه ند که سیک و بنه ماله که یدا، به تایبه تی که حکومه تی هه ریمی کورستان بیوه ته حکومه تی سیاسته تباوه سه رمایه داره سیاسته تکاره کان، گومانه کان نا نه و شوینه دله کان کرمن ده کات که ناخو نه م که ناله بیاری داوه سه ربه خو بیت یان لایه نگیره؟

گه رجوی به خشکردنی یا گه که نده کوشنده بینت و چه نده هه آه که کی ته کنیکی بینت یان به نه نقه سوت پووبیت، هیچ بایبوویانوویه ک و پاساوونک ناداته ده سست هیچ که س و لایه نیک که لمه هه فتنه ای یه که می نه م په خشنه گومانی گه وره ای لینکریت، به تابیه تی که موله تی فه رهی وه رگرنیتیت.

مه رج نبیه هه موه نه و گومانه راست یان درق بن، گرنگ نیکدانه و ه خه لک و خواهایه بق رودوایک که هه موه نه گه ره کانی ناو زیانی سیاسی و نابوری و کومه لایه تی داگیر کردوده، گواهی نه و گه مه خویناویه به ته نهها هه ره شه و ترساندنه که هه هیچ که س و لایه نیک زاتی نه و هه کات له م و لاتی پا له نازادی و سه روه ری یاسادا گه مه به ناگر بکات، ده نا ریش و سمنت، ده سو و تنت.

گه ر ترساندن و هه اه شه و خویناوی بیت، ناخو ته اووی رق و کینه و تواه بوونی ناغاکانی سیاسه ت و بازرگانی و بازاری ره ش چون چونی ده بیت؟ که به زمی ته مین کردن و عاقلکردن و هه پا له ناگرو دووکه آی بیت، ناخو سزای راسته قینه ی خواوه نده کانی و لات جوزشانی ج چه هه نه مین بیت؟ بو ناگادارکردن وه وه سمکردنی هنیلو سوور له بواری راگه یاندند، هه تاگه ر حومکانی دیکاتوریش بیت، ده یه ها شیوازی دیکه هه یه که ده کریت له خوین و فرمیسک و ناگر دورمان بخاته وه. نه وه وه که کاره ساته که ی گه وره ترکرد هاوزه مانبیوونی خوپیشاندان و مه رگ و بربینداربوونی ده یه ها لاو بوو که هه موومان تواه و خه مگین کرد، که چی شین و اووه یلاو گریانی پتر له سه دو په نجا کارمه ندی نه و که ناله به مه و نیزه وه که هه ندیکانی بخ ون و خه یانکی خوش وه وله هه ند ران که ابوبونه و پرسه و ماته مینیبه که ی گه رمتر کرد، ژماره ی هه زوره که ی له بواری نه ده ب و هونه ر چالاکن، هه ر له شاعیره و نووسه رو رقرنامه نووس و نه کته ری شانقو سینه ماو سترانپیز و موقسیقاو له ته که ژماره یه که ناشناو شاره زا به ته کنه لوزیای تازه، ژماره یه کی گه وره ش له و کارمه ندانه له که ناله کانی راگه یاندندی خیز به کاندا سالانیکی زور خزمه تیان هه بولو دیباره سوتاندن و ته قاندنه وه ی نه و ده زگایه بق خوی ره هه ندیکی ره مزی له خوگرتووه وه لک کرده يه کی وپرانکه ری، چونکه نه و که ناله وه لک هه ر که نانکی راگه یاندند له ریگه ی چاوه گوئیوه عه قله کان ده دوینیت، که واته به دیوه ره مزیبه که ی نه و سوتاندن و داروخانه کویز کردنی چاوه کانی و قورقوشم کردنی ناو گویکانه، ج چه کارمه نده کان بیت و ج چه خه لکانی گوینگرین و ج بینه ر، ره ر له سونگه ی نه وه دا بولو که کچین به دریزابی نه و دیداره ده گریاوه زیر نه ده بوجه وه و به رده مه نه نسکه وه ده بوت: با بین منیش بسوتینن! جا هه ر واشه ... چونکه سوتاندنی خه ون و خه یانی هه موان بولو، گه رچی به لین و نومیده وابوو که رقحی کاونکاری له شه ای ناخو خودا گویا به گویا بوبویت، که چی جاریکی دیکه له و متمانه یه و خوش خه یالیهه مان دؤاند، له ناو گه رمه ی بانگه شه ی نازادی و دیموکراسی و کوردستانتیکی ثارامداو له مانگی به فرانپاردا به گولله باران و راوه دونان و گلیهه ردانه دونیای خومان گه رم بوبوینه وه.

نه و هی که غه مگینی کرم دوش دامان و ده سمت به یه کدادان و تواه بی و خو خواردنی وه و مه لوولی نه و هه موو جحیله بwoo له ته ک زماریه کی که له ته مه نداره کان که یه کیکیان هونه رمه ند «عومه ر دلپاک» بwoo که گوزارشته له قه هری خوی ده کرد، پترنه و روقزانه م یاد که وته و که له نواندکاندا دیبوم له هه فناکان و له سه ر شاشه ی ته له فزیون به ناوی (فیله که ت نه ی خاوه ن شکو). بیو ساته و هخیک لئم تیکچوو، ناخو نه و کاولکاری و هواوره ی ماهموستای هونه رمه ند نواندنه یان راسته قینه؟ ویستم پنیلیم، نه م ویرانه یه ی چوار ده وری

توق هیچ نبیهه بینجگه له به اه لایبوون و به له سه بیوونی فیله کانی خاوه ن شکو، نه لک به ته نیا یه لک فیل، نه لک به ته نیا یه لک خاوه ن شکو، له م ولاتهه ی شکومه نده ی مرؤوفی تیدا ده شکنیت، خاوه ن شکوکان زور بیوون، نیوه ناچارن خوتان لابده ن نه لک فیله کان بتاشیلن، وبرانیوونی ده زگاکه شتان گه مه ی پا له به زمی به اه لذکردنی فیله کانه، خه مه که ش جه رگیاه که باخچه کانی خاوه ن شکوکان له گیانداری روح سووک و مه لی ره نگا و ره نگ به تالن و پیان له و که رکه ده ن و فیلانه ی که نه گه ر به له سه بیوون... خودا ماوار! دوا به لئین که به نیوه دراوه و چاوه این، ده ست له سه ر دلان، که ناخو نه و ناگرخورانه کن بیوون و له کویوه هاتبوون؟ گوایه لیزنه ی پشکنین گه ره کییه تی هه ق سه ربکه ویتو هونه رو جوانی به رکه مآل بیت. وه لمن من ره شبیی خوم ناشارمه وه که ده ترسم وا کوتایی بیت که هیچ نه بیووه، نه وه که بیووه هاتنی هیزیکی شه رانگیز بیووه که بق شه ویک له «مه ریخ» وه هاتبوون و له لای خومان دابه زیون، حه زیان له گه مه و زرمه زلنه بیووه و مه راق شنیتی کردبوون تاکو بیزانن نه و نامیرو نه سیاپ و نامیرانه چین، مندانی هارو هاج ناسا شت ومه کی نه و ناوه یان شکاندووه ... نه سره ونتون و که مه کن بن زه وق بیوون و گه مه یان به ناگر کردبووه و هیچی دیکه ... هه ر نه و شه وه گهه اونه ته وه سه ر مه ریخ نوغریان خیر بیت!

Sherzadhassan2003@yahoo.co